774/07

Den 30. maj 2007 blev i sag nr. 70.240:

xxxxx xxx xxxx xxxxx
xxx x xxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxx xxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække skaden under henvisning til, at kravet er forældet.

Klageren anmeldte ved skadeanmeldelse modtaget af selskabet den 24/8 2005, at han i januar 2001 under en skiferie til Østrig kom til skade med sin højre skulder ved et fald på ski.

Vedlagt anmeldelsen var skrivelse med supplerende oplysninger, hvori klageren bl.a. oplyste:

> "Undertegnede O.H. var i januar 2001 på skiferie i Sct. Anton am Ahlberg i Østrig.
>
> På denne skiferie var jeg, vistnok mandag den 22. januar 2001, udsat for et styrt på vej ned ad en løjpe. Løjpen var ukompliceret, og den eksakte grund til styrtet kendes ikke, men det kunne måske skyldes krydsende ski.
>
> Ved styrtet gav det en 'knasende lyd' i hvad jeg troede var nakken. Straks efter bevægede jeg imidlertid forsigtigt nakken og der føltes ingen smerte og heller ikke nedsat bevægelighed.

Kort tid senere fik jeg ondt i skulderen. Det var min første antagelse, at jeg blot var forslået.

De næstfølgende ca. 3 - 6 måneder havde jeg smerter af varierende styrke. Ofte havde jeg så stærke smerter, at jeg havde problemer med at sove om natten. Jeg kunne ikke ligge på den ene side og egentlig heller ikke på den anden side, hvorfor jeg kun kunne sove uden smerter på ryggen. Efter denne periode har jeg varierende smerter alt afhængig af, hvilken belastning min skulder har været udsat for.

Jeg har konsulteret min læge vistnok én gang i 2001, hvor jeg fik en blokade til afhjælpning af smerter.

Jeg har været ved kiropraktor flere gange, idet jeg troede at skaden også kunne afhjælpes på denne måde.

Det kan virke bemærkelsesværdigt, at jeg ikke straks anmeldte den pågældende skade. Imidlertid antog jeg, at disse smerter nok ville forsvinde igen og jeg fandt ikke anledning til at anmelde skaden, idet denne blokade gav mindre smerter. Dog kan jeg nu se, at skaden har medført varige følger for mig, som generer mig væsentligt i min hverdag.
…
Konklusionen er derfor, at jeg nu må konstatere, at situationen ikke bliver bedre. I alle situationer, hvor der er et fysisk træk eller tryk på skulderen giver det problemer. Jeg mener derfor, at min manglende evne til at udføre forskellige dagligdags handlinger, og andre aktiviteter er forbundet med smerte, og dermed giver mig et handicap, idet min førlighed ikke er som tidligere."

Af røntgenbeskrivelse dateret den 31/8 2001 fremgår:

"RU af HØ. ACROMIOKLAVIKULÆRLED OG SKULDER. Indik.: Traume februar 2001. Nu smerter og hævelse omkring AC-leddet.
Ud. viser artrose svt. hø. AC-led. Helt udelukket at det drejer sig om følger efter en mindre fraktur kan man dog ikke. Der er ingen luksation eller subliksation i leddet. Selve skulderleddet findes normalt."

Selskabet har afvist skaden, hvilket klageren er utilfreds med. Han har ved skrivelse af 20/9 2006 indbragt sagen for Ankenævnet for Forsikring og anført:

"Det fremgår af denne sagsfremstilling, at jeg i en periode på 3 til 6 måneder derefter havde smerter af varierende styrke. Imidlertid gik det godt igen, efter at jeg havde fået en blokade til afhjælpning af smerter.

I en forbindelse med en konsultation ved en ambulant undersøgelse, vist nok på R. Centralsygehus og vist nok i august 2001, fremgår det af lægejournalen, jfr. Alm. Brands skrivelse af den 5. april 2006, at jeg skulle have fået oplyst, at det ikke kunne udelukkes, at der havde været et mindre brud.

Jeg erindre ikke denne oplysning, men jeg er under alle omstændigheder sikker på, at jeg ikke har fået oplysninger om, at jeg eventuelt ville få en varig skade.

Jeg har således haft en god periode indtil foråret 2005. Jeg måtte her konstatere, at jeg igen fik stærke smerter i højre skuldreparti. Jeg har derfor ikke kunnet udføre forskellige former for fysisk arbejde, idet jeg straks får yderligere smerter.

Jeg har fået endnu en smertebehandling i sommeren 2005, hvor smerterne aftog noget.

Imidlertid er jeg først i foråret 2005 blevet bevidst om, at der er tale om en varig skade, der har givet mig varige mén.

Efter anmeldelsen modtog jeg en skrivelse fra mit forsikringsselskab Alm. Brand af den 6. januar 2006, hvor man meddelte mig, at skaden var anmeldt for sent.

Begrundelsen herfor var, at man skal anmelde skaden senest 2 år efter, at man fik kendskab til, at man havde et krav. Gør man ikke det, bliver kravet forældet.

Forsikringsselskabet mener, at 2 års fristen begynder at løbe ved udgangen af det kalenderår, hvor man fik sin viden om kravet. Forsikringsselskabet mener, at fristen løber fra den 31. december 2001.

Jeg har imidlertid ikke haft nogen viden om mit krav, idet jeg ikke havde fået kendskab til, at der kunne være tale om en varig skade. Såfremt jeg havde haft kendskab til, at der ville være tale om en varig skade, ville jeg naturligvis have anmeldt kravet, og det ville også have haft formodningen for sig, at en anmeldelse ville være sket, idet jeg er heltidsulykke forsikret hos Alm. Brand.

Det er derfor først i foråret 2005, at jeg er blevet bevidst herom.

Jeg fremsendte derfor en skrivelse til forsikringsselskabet Alm. Brand af den 27. marts 2006, hvor jeg redegjorde for mine synspunkter. Jeg anfører her, at jeg på baggrund med henvisning til forsikringsaftalelovens § 29 gør et erstatningskrav gældende, idet jeg mener, at kravet ikke er forældet, idet jeg først i år 2005 har fået kendskab til, at skaden havde medført et dækningsberettiget krav mod forsikringsselskabet.

Jeg har ikke selv, hverken før eller nu, set min sygejournal, hvorfor jeg ikke på den måde har haft kendskab til skadens omfang.

Ved en skrivelse fra forsikringsselskabet af den 5. april 2006 fik jeg meddelelse om, at sagen på ny var blevet gennemgået med forsikringsselskabets advokat L.W.G. fra selskabets juridiske afdeling.

Advokat L.W.G. mente også, at min sag var forældet efter 2 års reglen, da jeg i 3 til 6 måneder efter skaden havde det så dårligt, at jeg ikke kunne sove. Denne smerte gik imidlertid over, hvorfor jeg klart antog, at jeg ikke ville få varigt mén.

Der henvises til, at lægejournalen af den 31. august 2001 oplyser, at det ikke kan udelukkes, at der kan have været et mindre brud. For det første oplyses det, at 'det ikke kan udelukkes' og for det andet oplyses det, at der 'kan have været' et mindre brud.

Jeg har ikke på noget tidspunkt modtaget en klar udmelding om, at jeg havde et mindre brud, som kunne give et varigt mén.

På baggrund heraf skal jeg indgive en klage, hvor jeg vil nedlægge påstand om, at min anmeldelse af den omhandlede skade ikke er forældet i medfør af forsikringsaftalelovens § 29, idet 2 års fristen først skal løbe fra 2005, hvor jeg har fået kendskab til, at skaden har medført et dækningsberettiget krav mod forsikringsselskabet."

Selskabet har i svarskrivelse af 27/10 2006 til nævnet anført:

"Kunden oplyser i supplerende brev til skadeanmeldelsen, at han i forbindelse med faldet hører en knasende lyd. Dette sammenholdt med at kunden

- i en periode på op til 6 måneder efter skaden havde så stærke smerter, at det i væsentlig grad gik ud over nattesøvnen

- 7 måneder efter skaden, i forbindelse med en røntgen undersøgelse, får oplyst, at det ikke kan udelukkes, at der er brud på skulderen

- siden de første 6-7 måneder fortsat har haft varierende smerter alt efter belastning

gør, at vi er af den opfattelse, at kunden ikke kan have været i tvivl om, at han havde en skade i skulderen, og at det efter så lang tid ikke kunne forventes, at smerterne blot ville forsvinde af sig selv.

Vi har derfor fastholdt, at kunden, i hvert fald efter næsten 2 år, må have været bevidst om, at han havde en skade i skulderen og dermed et krav over for Alm. Brand. Vi mener fortsat, at kravet herefter er forældet med udgangen af 2003, subsidiært 2004, jf. FAL § 29.
…
Da vi mener kravet er forældet, og vi efterfølgende ikke har modtaget oplysninger, der ændrer ved dette synspunkt, har vi fastholdt vor afgørelse om, at vi ikke kan anerkende skaden som dækningsberettiget."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren senest i 2001 har haft grund til at tro, at uheldet havde resulteret i en skade, der kunne give anledning til et krav mod selskabet.

Nævnet finder herefter, at klagerens eventuelle krav mod selskabet efter forsikringsaftalelovens § 29 var forældet ved udgangen af 2003.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson